

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2013, čj. 26657/13/5000-14402-809436, vedeném Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Af 24/2014, o námitce podjatosti všech soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., a JUDr. Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Af 24/2014.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 29. 4. 2013, čj. 715641/13/2607-05702-603498, Finanční úřad pro Liberecký kraj, Územní pracoviště v Semilech, zamítl odvolání podle § 113 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a zastavil řízení o odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 5. 3. 2013, čj. 277821/13/2607-05702-603498.

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 29. 4. 2013 rozhodnutím ze dne 4. 11. 2013, čj. 26657/13/5000-14402-809436.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Usnesením ze dne 13. 2. 2014, čj. 30 Af 6/2014 – 11, Krajský soud v Brně postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

4. Usnesením ze dne 15. 8. 2014, čj. 59 Af 24/2014 – 52, Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce.

5. Žalobce brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností ze dne 20. 8. 2014, ve které namítl podjatost „všech soudců ... soudu v aktuálním obsazení“. Žalobce navrhl, aby soudci byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí „nejenom této věci“ a věc byla přikázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, protože „jinak opět reálně hrozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“.

6. Žalobce namítl podjatost soudců krajského soudu v řízení vedeném pod sp. zn. 59 Af 24/2014 již podáním ze dne 2. 5. 2014. Krajský soud předložil k rozhodnutí o námitce podjatosti spis Nejvyššímu správnímu soudu podle § 8 odst. 5 s. ř. s. spolu s vyjádřením soudců Mgr. Lucie Trejbalové, Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka. Soudci shodně prohlásili, že se necítí být podjatí, k žalobci ani k posuzované věci nemají žádný vztah, nepodíleli se na projednávání věci před správním orgánem. Přípisem ze dne 17. 6. 2014, čj. Nao 221/2014 – 31, Nejvyšší správní soud vrátil spis krajskému soudu bez věcného vyřízení námitky podjatosti, protože byla uplatněna podáním, které nesplnilo náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. (jednalo se o faxové podání, které nebylo doplněno písemným podáním shodného obsahu). K takovému podání tedy soud nemohl přihlídnout (§ 37 odst. 2 věta druhá s. ř. s.).

7. Při posuzování nyní uplatněné námitky podjatosti Nejvyšší správní soud vycházel z výše uvedeného vyjádření soudců k předchozí námitce podjatosti. Požadavek na opětovné vyjádření soudců k námitce podjatosti vznesené v tomtéž řízení by za dané situace byl formalistický.

III.

8. Námitka podjatosti soudců v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 59 Af 24/2014 vznesená žalobcem v kasační stížnosti ze dne 20. 8. 2014 není důvodná.

9. Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou dány důvody pro vyloučení soudců senátu 59 krajského soudu, který má věc v souladu s rozvrhem práce projednat a rozhodnout. Teprve v případě, že by byli tito soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, Nejvyšší správní soud by posuzoval tvrzení žalobce ve vztahu k dalším soudcům, kteří podle rozvrhu práce zastupují členy senátu 59 (viz usnesení ze dne 18. 5. 2006, čj. Nao 32/2005 – 34).

10. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou také soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

11. Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být odůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Rozhodnutí o vyloučení soudce totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle které nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost

soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

12. V nyní posuzované věci žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly vést k pochybnostem o nepodjatosti výše jmenovaných soudců. Žalobce se omezil na obecnou námitku, že hrozí pokračování „*v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“. Nejvyšší správní soud neshledal žádný konkrétní a doložený důvod, pro který by mohla být takto neurčitě formulovaná námitka podjatosti opodstatněná. Nadto žalobce své tvrzení nevztáhl ke konkrétním soudcům, ale paušálně tvrdil, že by měli být vyloučeni všichni soudci krajského soudu v aktuálním obsazení, aniž by vysvětlil a doložil, v čem konkrétně by měl spočívat poměr těchto soudců k němu samému nebo k posuzované věci. Žalobce neuvedl ani žádný jiný zákonem předpokládaný důvod, pro který by Nejvyšší správní soud mohl rozhodnout o vyloučení soudců. Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn žalobcovu povinnost tvrzení jakkoliv nahrazovat. Také z obsahu spisu ani vyjádření soudců senátu 59 krajského soudu nevyplývá žádná skutečnost, která by mohla vést k pochybnosti o jejich nepodjatosti.

13. Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že se již opakovaně zabýval obdobnou obecně formulovanou námitkou podjatosti v řadě věcí, v nichž byl žalobce účastníkem řízení (viz např. usnesení ze dne 30. 7. 2014, čj. Nao 255/2014 – 38, usnesení ze dne 17. 4. 2014, čj. Nao 130/2014 – 33, nebo ze dne 6. 2. 2014, čj. Nao 54/2014 – 19). Všechna tato rozhodnutí byla žalobci doručena, povinnost tvrdit konkrétní důvody podjatosti je mu tedy nepochybně známa. Opakované uplatnění téže zjevně nedůvodné námitky vzbuzuje dojem, že žalobce uplatňuje svá procesní práva pouze s cílem ztížit průběh soudního řízení, nikoliv za účelem ochrany svých veřejných subjektivních práv.

14. Nejvyšší správní soud uzavřel, že soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., a JUDr. Pavel Vacek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Af 24/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. září 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu